

1. EEN NIEUWE LAPTOP

'Uit! Hiù is uit, Simon!' Jordy wiùst naar de bal die richting de struiken rolt.

'Dat zie ik zelf ook wel, hoor! 'k Ben niet blind.' Meteen trekt Simon een sprintje tot een paar meter voor het doel van de tegenpartij.

'O nee?' bemoeit Michiel zich ermee. 'Je zit er anders steeds een paar meter naast, of zie je soms dubbel?' Hiù pakt de bal om hem uit te nemen en schiet naar Jordy, die hem met een harde trap midden in het doel raakt. Een paar seconden wordt het helemaal stil op het voetbalveldje van groep 7/8.

Dan begint Michiel te schreeuwen. 'Twee-nul voor ons!' Hij draait zich om naar Simon. 'Hé Simon, zou je ook niet eens scoren?'

Simon perst zijn lippen op elkaar. Kan hij het helpen dat hij met allemaal losers in een team gepropt is? Ze laten de bal zo van zich afpakken!

Michiel holt alweer achter de bal aan. Hij komt gevaarlijk dicht in de buurt van hun doel. Simon haast zich erachteraan. Michiel probeert hem te ontlopen.

'Aan de kant.' Michiel geeft hem een elleboogstoot.

Simon reageert niet. Hij kijkt alleen naar de bal. Schopt. Michiel verliest de controle. Simon schopt weer. Hard. Zo snel als hij kan, rent hij achter de bal aan. Wie staat er vrij? Benno. In een kaarsrechte lijn past hij naar Benno. 'Benno, terug! Terug!' Ondertussen vliegt hij naar voren, richting het doel. 'Terug, Benno!'

Benno heeft het begrepen. Hij schopt de bal terug. Een langzame bal.

Simon ziet Michiel weer aankomen. Hij snelt de bal tegemoet. Nog twee stappen, dan kan hij scoren. In zijn nek klinkt gehiég.

Boem!

Simon schuift over het plein. Languit blijft hij liggen. In zijn hoofd begint het te bonken. Zijn heup steekt en hij kijkt naar zijn handpalmen. Kleine, rode stippeltjes vermengen zich met korrels zand. Op de achtergrond hoort hij Michiel lachen. Fel duwt hij zichzelf overeind. Even bijt hij op zijn lip. 'Je liet me expres vallen, hè?'

Michiel lacht alleen maar.

In Simons hoofd begint iets te suizen. Een waas trekt voor

zijn ogen. Diep drukt hij zijn nagels in zijn handpalmen. Dan stuift hij op Michiel af. Hij haalt uit naar Michiels gezicht. Daarna naar zijn schouder, zijn buik.

Zijn heup voelt hij niet meer. Een dreun tegen zijn hoofd doet hem wankelen.

Sterretjes verschijnen voor zijn ogen. Dan stormt hij opnieuw op Michiel af. Deze keer zal hij winnen.

'Hoepel op!' schreeuwt Michiel. 'Wat moet je van me?'

Steeds meer jongens komen om het tweetal heen staan.

Marten komt in actie. Marten is altijd degene die in actie komt.

'Simon, stop! Je moet NU stoppen.' Hij begint aan Simons jas te trekken.

Maar Simon stopt niet. Wild slaat hij van zich af.

Marten trekt harder aan zijn mouw. 'Stoppen, Simon!'

Simon probeert zich los te rukken. Ineens trapt Michiel tegen z'n heup. Marten laat hem onmiddellijk los en hij valt met een smak op de grijsze tegels.

Vanuit zijn ooghoeken ziet hij de meester van groep 6 aankomen. Snel knippert hij met zijn ogen.

Bjona had hij gescoord! Michiel kan er natuurlijk niet tegen dat hij de beste is. De beste voetballer van de klas, van zijn team, ja van iedereen.

Michiel loopt meteen op de meester af. 'Hij vliegt me zomaar aan, meester. We waren net lekker aan het voetballen, maar hij kan niet tegen zijn verlies. Ja, en ik laat me natuurlijk niet in elkaar slaan door zo'n ...'

'Is dat waar, Simon?' onderbreekt de meester Michiel.

Simon blijft doodstil liggen.

'Marten, klopt het verhaal van Michiel?'

Hij hoort Marten een heel verhaal tegen de meester ophangen waar de helft niet van klopt.

De bel onderbreekt het verhoor. 'Nou, iedereen naar binnen.

Jullie eigen juf moet maar uitzoeken hoe het verder gaat.

Maar één ding is duidelijk: dit moet afgelopen zijn. 't Is bjona elke pauze raak met jullie twee.'

De voetstappen verwijderen zich. Stemmen vervagen. Als Simon geen geluid meer op het plein hoort, komt hij moeizaam overeind. Zijn heup steekt nog steeds.

Hij had het tegen de meester moeten zeggen. Zeggen dat Michiel hem tackelde. Cisteren heeft hij het er met moeder nog over gehad dat het de laatste tijd juist zo goed gaat.

Dat hij er steeds vaker aan denkt tot tien te tellen voordat hij boos wordt. Waarom heeft hij er deze keer niet aan gedacht?

Voorzichtig klopt hiÿ het zand van ziÿn handen. Ze prikken. Hiÿ hompelt naar binnen. Hiÿ weet wel waarom hiÿ er nu niet aan dacht. Omdat het Michiel is. Omdat die hem expres liet struikelen. Zelfs al zou hiÿ het tegen de ÿuf zeggen, dan zou het nog niet helpen. Want Michiel liegt. En Michiel wil altiÿd winnen, net als hiÿzelf. En Michiel weet precies wat hiÿ moet doen om hem boos te maken. Lachen. Stom lachen, alsof er niks aan de hand is. En dan vergeet hiÿ tot tien te tellen ...

*****

'Simon, éééten!'

Moeders stem galmt onder aan de trap.

Nu al? Hiÿ zit biÿna in een ander level.

'Simon, hoor ÿe me?'

'Jaaa, ik kom zo! Nog even ...'

'En nu meteen!' buldert vader naar boven.

Simon springt op en stuijft de trap af. De geur van gebakken eieren komt hem tegemoet. Lekker, roerbakei! Snel schuift hiÿ naast ziÿn pleegzusÿe Kyra.

'Sorry.'

Vader zegt niks.

'Ik heb een eigen laptop nodig.' Jasper schenkt ziÿn beker tot de rand vol melk en slurpt er de helft uit. Vader fronst ziÿn wenkbrauwen. Snel gaat Jasper verder: 'Volgend ÿaar is iedereen verplicht een laptop biÿ zich te hebben op school.'

'Wat moet ÿe tiÿdens de les nu met een laptop voor ÿe neus?'

Moeders vork bliÿft vlak voor haar mond steken.

Jasper zucht. 'Mam, alles is echt heel anders dan toen u op

school zat. Zelfs je boeken staan erop. Hoef je die niet aan te schaffen. Hij neemt nog een slok melk. 'Ik ben trouwens bijna zestien, iedereen in mijn klas heeft al een eigen laptop.' 'Ja, dat zal wel', komt vader. 'Zo zachtjes aan loopt iedereen met zo'n ding te sjoeven. Nou, als ik jou was, zou ik maar flink gaan sparen en dan kijken we of er binnenkort een leuke aanbieding langskomt.'

Met een big smile begint Jasper het laatste restje uit de botervloot te schrappen.

Vanuit zijn ooghoeken slaat Simon hem gade.

Een eigen laptop. Dat moet geweldig zijn.

Nooit meer op iemand hoeven wachten die net voor je op de computer is gegaan. Nooit meer weggestuurd worden door vader, omdat die zo nodig bankzaken moet regelen of door moeder omdat ze op Marktplaats wil. En dan ook nog een nieuwe! Niet zo'n oude computer waar nog geen FIFA op geïnstalleerd kan worden of waar je eerst vijf minuten moet wachten voordat hij opgestart is en die bovendien ook nog uit kan vallen als je net je record aan het verbeteren bent. Nee, een spiksplinternieuwe!

Hiú weet nu al zeker dat hiú nooit achter die laptop mag. Hiú mag nog niet eens Jaspers fiets gebruiken. Weer kiúkt hiú naar Jasper, die, nog steeds met een grote griúns, ziún bo-terham naar binnen werkt. Laatst heeft hiú nieuwe voetbalschoenen gekregen. Toen was hiú ook erg bliú. Maar úa, een paar voetbalschoenen is geen laptop.

